

vaqueta

Suplement de pilota valenciana

Història de la Pilota Valenciana (III)

El joc en l'actualitat

REDACCIÓ

Per a finalitzar aquest breu recorregut per la història de la pilota farem un repàs al més representatiu de la trajectòria esportiva del segle xx. Veurem les principals figures i els detalls més significatius dels temps més recents.

Els inicis del segle són plètics, molta afició, partides pertot arreu, la ja comentada innovació de la corda per a complementar l'escala dels trinquets, etc. La guerra incivil va sacsejar moltes de les activitats que es feien i, entre elles, també la pilota.

La gran figura dels anys trenta i un dels més sòlids jugadors dels anys quaranta va ser Quart, Albert Arnau de Quart de Poblet. És després de la guerra quan apareix un referent amb una llarga projecció en el nostre esport. Juli Palau, Juliet, d'Alginet, va ser tot un monstre, que va dominar el joc tota la dècada dels quaranta i bona part de la dels cinquanta, enfrontant-se amb les figures Quart, Llíria i Rovellet, fins que es va retirar l'any 68.

Encara hui és un referent en cavallerositat, educació i bones maneres, cosa necessària per a un esport molt mal vist pels benpensants de l'època. Els seus desafiaments múltiples amb Quart i Llíria ompliren tots els trinquets del país. L'ocàs de Juliet va ser succedir al cim dels trinquets per Antoni Reig, Rovellet, de València, una altra perfecta personalització del pilotari ideal, tant en la part esportiva com en la humana. A tant arriba la seua figura que encara hui participa activament en la promoció del nostre esport. Deu anys més jove

és el següent gran campió, Josep Sanvenancio, Eusebio, de Riola, que va marcar la dècada dels seixanta amb els seus duels amb Rovellet. L'estil i l'elegància d'Eusebio han perdurat molt de temps, així com la seua llarga carrera, ja que es va retirar en una forma física admirable amb quaranta-sis anys. Paco Cabanes, Genovés, és per mèrit propi mereixedor d'un apartat particular en aquest recull. La seua figura omplí vint anys de pilota en totes les modalitats. Els darrers anys de carrera professional de Genovés cal associar-los a dos genis emergents: Fredi i Sarasol, que gaudiren del plaer d'enfrontar-se amb el mestre. Alfred Hernando, Fredi, de València, ha estat un dels millors atletes de tots els temps i, si no haguera coincidit amb un fora de sèrie com ara Genovés, hauria estat un as, com va demostrar en proclamar-se campió individual d'escala i corda l'any 87, i l'any següent perdé la final contra Genovés. Enric Sarasol, de Genovés, ha tingut la gran fortuna

d'estar en un moment de forma magnífica quan l'edat començava a minvar considerablement les forces de Genovés, això l'ha convertit en l'actual campió indiscutible, amb sis títols

individuals.

Tot el temps passat dels anys trenta ençà ha canviat molt les circumstàncies del joc, les normes i variants del joc es mantenen exactament igual, però han aparegut carrers artificials per a jugar a pilota sense problemes i són ja molts els pobles que han creat escoles de pilota. La Federació de Pilota Valenciana es deslliga de

Escultures de Manuel Boix a les Dressanes de València.

l'estatal (que recull les variants basques) l'any 85, organitzant a partir d'aquest moment les competicions, regulant i homologant normes i mesures, etc. A poc a poc, l'esport ha anat reviscolant, guanyant inclús l'atenció de la televisió, institucions públiques i privades que financen competicions d'alt nivell, tant per a professionals com per a aficionats, es fan competicions internacionals i la galeria de figures que hem apuntat ha guanyat molts aficionats per a la pilota valenciana. Cal mirar també cap als pobles, que tants anys han estat preservant la tradició i que hui continuen proveint de professionals els circuits

i tornejos de dalt a baix del país.

Malgrat tots els esforços fets, cal encara una espenta ben gran perquè el nostre esport arribe on ha d'estar. Sense fer afició, està condemnat a un paper secundari, a ser sempre el parent pobre d'esports immensament més rics.

La falta d'implicació és retratada per Llorenç Millo l'any 82 en un mitjà que ens resulta molt familiar: "Res no ha fet mai la burgesia castellànitzada del país per la nostra pilota; molt menys encara les 'autoritats esportives' de tota mena, i ni tan sols els universitaris, els mateixos que han acollit amb entusiasme els esports d'altres països, sobretot si els lèxics

són anglesos; aquests, els estudiants, al cap i a la fi dignes fills dels seus pares, menyspreen la pilota de vaqueta per considerar-la pròpia de gent baixa, i gens escaient per als intel·lectuals".

Patrocina:

Mutua
Universal